

Ångfors, Sveaborg, Borgo, Svartholmen, Lovisa och Tavastehus, hwilket in-
 eognito håller et exemplar tillsammans) och jag theraf förnummit at min
 Herre är en Man af urgamla tidens tankesätt, och at Han på et synnerligt
 git ömt sätt wårdar sig om Gudalårans obefläckade wid makthållande och
 Primæ Ecclesiæ Christianæ fundamentis, hwilket tydeligen skönjes af thet Sal
 öfwer Religionen som Han i N:o 49 och 50 *) behagat införa: Ty hafwer
 jag trodt någon bekantskap forlan amicitia. Sk emellan wara gjord, och at
 min Herre ej med misshyete skalle anse om thetta mitt ensaldiga Bref jag
 til Honom ställde.

Jag skulle dock themed icke beswåra om jag ej wore tränd of längtan
 at de Statu Europæ, præcipuæ Regni Swæciæ eller allmänna sakernas tilstånd
 någorlunda blifwa underrättad, och om ej alla andra utwägar til thetta sys-
 tomåls winnande were mig betagne. Föret min Herre kan wdt sielf fin-
 na, at i en så aflägsen Landsort som thenna, dit ingen post-gång är, man
 måste sin tid förnöta in ignorantia crassissima de cursu mundi, eller den
 djupaste ofunnoghet om världsens lopp. Ja, jag för min del hafwer icke sedt
 några Aviser, allt sedan December månad 1780 på Zulkalaset hos Lieut.
 N. N. i Randalalmi. En Jordbäfning kan således undertiden hafwa up-
 swulgit hela Konunga-Riket Hispanien, En strömmande flock af Turkar, A-
 raber, Zigenare och Hugenotter kan hafwa intrökt och ödetagt halfwa Chris-
 tenheten utan at jag okunnoga Verbi Dei Minister wet thet aldringaste
 ord thärutaf. War alt thärföre min Gunstbewägna Fautor! Humillime ro-
 go, af then godheten, och om möjligit är, gif mig et kort men nöjaktigt
 swar på efterföljande punkter. Och på thet at min Herres möda thet
 icke skall wara helt och hållit ödnt, ty medför min Eranne et par tämme-
 ligen fina och ej mycket brukta Ullstrumpor, hwilka Hustru min sielf sticket
 then tiden Hon war Glicka, Virgo stricta Sic dicta, tillika med et par war-
 ma Bjönskinswantar: Jag ber at min Herre wille hålla thesa ringa gåf-
 wor til godo. Om wägen ej wore så förträckelig lång, skulle jag wist ej
 underlåta at til thetta ännu lägga en mark Smör och några sårlka ägg,
 men nu är thet sielfwa ömöjligheten, et impossibilia non sunt petenda säger
 Båmeister i sin Metaphysica.

Jag

*) Första Stäcken lär Herrs Commisistern mena.

Sörlägg.

Jag skider nu til hieselwa saken och ödmjukeligen andrager frågewis: aut per quaestiones sequentes; Pro Primo hwad kostar et regalt Pastorat thenna tiden? Sabintelligitur uti Tjänstear, Lärdom, Lära och Leswerne en wärdig Prästmans betalningsätt? hwilka persedlar in natura aldrig kunna förwandlas a).

Pro 2:do om then berättelsen är grundad at något omwäsende icke långe sedan förewarit angående Präst-Caslan? Jag har hört et och annat obehagligt ryckte theröfwer, men som these warit gancka ofullständiga, så måste jag af min Herre be om en utförlig beskrifning thärom. Aldrig kan jag förmoda at man öförsynt dristar sig angripa allmänna Caslor och förnämligast en sådan Casla som Präst-Caslan. Hwilken Casla skulle då wara såker? b).

Pro

a) 1:0 Wäredördige och Högslärde Herr Comminister!

Flera ordsaker hindra mig wara widlyftig i mitt swar, dels et Correctar som hastar på Tryckeriet, dels den otillräckliga kändaedom at som wederbör, fullgjöra Herr Comministerns befallning, dock fordrar min skyldighet at så långt jag kan documentera mig och mina swar. Jag får då så upriktigt som fort tacka Herr Comministern för sitt Bref, sin wänskap, sit förtroende och framsör alt för sina tjänker, som den redlige Savolaxaren framlämnat. Et enda måste jag dock nämna i fall jag får smickra mig af widare Brefwärling, at jag redan för några år tillika med min process förloret all min latin, ty eljest hade jag öpgifwit den såsom en tilgång i min Concours, jag har således nödgats sticka Herr Comministerns Bref först til Upsala at öfwersättas, ty här i Stockholm leswer nu ingen mera Latinere . . . men jag skyndar mig at beswara 1:0 — Til et Regalt Pastorat fordras Konungens Wäd, Synonyma äro werkelig wisheit, arbetsamhet, dygd och förtjenst. Prosten Eurenii Tractat Er Präst i sin prydding medföller, och Herr Comminist. skall straxt wid läsningen i gentänna vår tids Kyrkoherdar så Regala som Consistoriella.

b) 2:0 utan twiswel war något sådant ryckte i början, men jag förmodar at alt är länge sedan stillat och i ordning satt; En Corps som predikar ömhet och godhet, som i Herrans namn förkunnar Gifwen och Eder skall gifwit warda, lär ej tilåta sin oskyldiga nästa, Uakor och Barn lida det allbarmhista — så mycket mera Herr Comminister! som jag (ehuru jag eller snarare mina Creditorer gancka rättwist förlorade 22500 Dal. R:mt. i Arméens Pensions Casla också en Casla) ändå blifwit skadeslös hällen af hela Arméens Officerare därigenom at de så maugrant efter April månads slut ärna Prænumerera på mina atk — Wi lämna Hans brätt säga de, Högsta Mäkten har straffat det, men emot Oh har Han aldrig brutit, då det är ingen annans pengar eller Casla än Wår, så böra Wi ej taga 22500 Dal. til tjänks, det wore Oh mindre wärdigt .... När en sådan esprit är i ett stånd som ej andas annat än lägor och dödar, hwad skall det då wara hos Gudsens Söder?

Pro 3:0 Om icke kriget imellan Stora Britannien och America länge sedan är slutat? och hurudane wilkor thet uproriska America nödgades underkasta sig, jag beklagar then stora Selt Herren Washington, som om han ännu lefwer, lär wara i Londonsska tornet — Then lilla obetydliga Klippan Gibraltar är wäl också sprängd i lusten och then tappra General Elliot wid samma bedröfweliga tilfälle upflugen i himmelen kan jag tänka? c)

Pro 4:0 Frågas huru Jesuiterne och Judarne sig ännu besinna i alla fyra werldenes delar? och om ej AntiChristi eller Påswens wälde snart börjar at ramla enligt Skriftens utsago? d)

Pro

c) 3:0 Kriget är helt nys slutat, America sjelfständigt, och Washington njuter nu all den ära han med sitt lif och blod förtjent, äreslöder resas och wälagnelser åtsölja honom af folket som ärklänner at en rätt frihet (sådan som den nu warande Swenska) är den största himlarnas skänkl, och at osäkerhet om mitt och ditt, slafweri och orättwisa beskattningar äro et de onde andarnas nedrigaste påfund. Gibraltar står ännu på samma ställe, Elliot har försvarat det som en wärdig Officer i tjänst hos dea tappreste Nation. Hans ryckte har kan hända slugit til himlarna, men sjelf är han ännu på jorden — Hela Gibraltors förlust under Trojanska belägringen är helt mkttelig, den består Herr Commminister! efter Generolens egenhändig Rapport til Regeringen (den Engelska) i 13 Officerare, 80 Under Officerare, 11 man Spel, 1029 Soldater. Alla Avisor som röra detta kriget och denna freden, medfölja. Patriotten ser där af at Swärje uprättat en ganska fördelaktig Handels Tractat med de föreuta Americaniska Provincierne, så at nyttan wi i flera år dragit af deras Lagrar, förwänta wi nu i skuggan under deras Palmträd.

d) 4:0 Alla 4 werldenes delar? säger Herr Commministern, jag her ödmjukast — det äro flera, den 5:te werldsdelen är upptäckt sedan Ni läste Avisorna i Randsälmi, och heter Polynesien — Ritningen därpå medföljer at åka Fru Commministerkans Chertwerk. Om Jesuiterne (undantagande de förklädda) höres ingen ting; tör hända de flyttat til Polynesien, men Judarna de nationella må bra och förkofra sig igenom den löstligaste indultrie i sin handel, jag wil nämna et exempel. I Dagligt Allehandda war flera gånger annonserat af på Söder i Stadshuset finnes extra god finsaltad Sill. A sticker dit bud, ingen twist blef om det civila priset, (blott 21 Dal. för en 8:de del tunnna) men wäl om upslagningen straxt, eller at waran där. först skulle beses, köparen eftergaf likwäl, och hwem skulle icke eftergifwa, då Säljaren sade at Sillen war extraordinaire. 8:tingen bars hem, sloggs upp, öfwerst stöt et hwarf som annat död sil i ordning noa, men deruader . . . hwilken körprisk! tycktes Sillen wara leswande eller äminstone så färsk at den lil som simmade i watten — Det war et miniatyr stycke af Götheborgs Skären, ja rätt champeterat at se huru de spelte, somliga med skärtarne, andra med hufwudet up i wattenbryn, och huru de där kunde leka och lägga af sin romm til fortplantning . . . men illusion förswann

Pro Quinto Vil jag blifwa underrättad om beskaffenheten af the Byggnader som skola wara under händer i Huswudstaden. Thetta är jag så mycket mera angelägen om, som en af mina wänner och gymnare, hwilken gör Krono-brånwins Extra Fiscals-syfla (vice likwål) och som sjelf varit för par år sedan i Stockholm, will med gewalt påtruga mig at et osägeliga skönt Pallats skall inredas bredewid Sir Jacobs kyrka så härligt som thet tionde Miraculum mundi, men thet som förefommer mig sällsammast, är at man thår en gång när thet blir färdigt skall så höra och se altför barnslige kultitias, reverenter sagt, små tokerier, och thet åntå aldrig utan pengar, han kallar thetta Slott för Åpran, och påstår at man usque ad finem temporis thår skall så höra Gubbar med långa skägg sjunga om sin kärlek, och Poikar med stora swärd om sin tapperhet. Han säger ännu at thår skall bli en öfwerkrift som i millersta raden skall låta altför kärligt och ömt, samt at dit skall strömma folk sänre och bättre 2 gånge i weckan longt mer än i Sir Jacob, med et ord: han beskriver så många underligheter thår om, at både jag och min hustru (intet just någon oflug qwinna och som har både högre och lägre partier så in Physicis som geographicis) äro satta i största bekymmer häröfwer, men som Fiscals karlen är oldrd och aldrig frequente-rat Scholan i Hellingfors eller Gymnasium i Borgå, så kan jag icke så aldeles trygga mig wid hans berättelse, utan nödsakas hos min Herre be om uplysning. Kan wäl Åpran wara et af Guda Tempel för hedningar som i anseende til handeln sått fri Religions-öfning i Riket? men huru kunna sådane rätas i en wälbestäldt Regering? hwarföre skulle så många högt-Ednämna Personer då fara thit, och betala pengar för at bese theras Guds-tjänst? Thet wore ju en oförätelig nyfikenhet af uplyst Folk hwilka håldre borde gråta öfwer hedningarnas förståckelse än skratta thet? . . . Perant

Per-

A wille med häf fånga en, han wille nyttja landnöjet — åter hwilken surprisel den war sien död, han fångade den andra, den tredje ända tils den sjuttionde som war den sista alla lika liflösa, då bearep han först at som det war extra god Sill, så war den och packad på et extra sätt, at watten ej annat war än wanta saltwata, och at detta spelrum wijt för 30 Sillar til, war med silt lämnat så, at fettet ej skulle klämmas ut, eller fisken ta minsta skada . . . men sat prata biberunt, den en-daste latin jag kan.

Om AntiChristi wårde skat uphöra, ser det närmare wåren, hwartil war en fågelsam appearance för några dar.

... Pereant . . . Men jag skall innehålla med alla mina gifningar tills jag får min Herres benägna svar e).

Pro Sexto frågas om the så kallade Kongl. Recognolcheringarne som furit fram här uppe i Savolax under flera års tid, betyda någon ofred, eller om the nu omsider i godo wilja fastställa gränsen, fast then faller naturligare längre ner åt Åbo-skären. I alla fall måtte Gud nådeligen beskydda och bewara våra små wargårnings Militairer så til Lands som Watten, önskar ex corde et anima en liten Prästman i Carelen f).

Pro Septimo frågas, skall aldrig återkomma en sådan tornering, hwar wid jag hört at Stockholms Borgerkap för några år sedan fått öfwa sig i ridkonsten och theas fruntimmer glädja sig i hoppet. Ack! Om någon Köpmansberjent ifrå: Stockholm wille sätta sig ner i Coupio och thår inråtta en så Riksnyttig och angelägen rörelse, ehuru langt jag bor thårifrån, skulle jag resa dit, ja måtte mina ögon, innan the slutas, få se en sådan syn, och mina gamla armar innan the läggas i grafwen få omfamna thesa afbilder

e) 5:o Hvad Herr Comministerns Wän och Gynnare sagt eller snarare prophetat, är alt fullkomnat — Snart alla Nationer, alla stora Städer i Europa utom det Barbariska Geneve, hafwa nu änteligen arbetat sig fram til den civilisering, at årlänna nödvändigheten för Samhällets bestånd af Operan rätt så wäl som af Academien, det war ock hög tid, Snillet spås långsamt och Wetenskaperna wilja ha Secler . . . Härjemte har jag äran affända båda ärens Kongliga Theaterns Almanachor, där Comministerskapet tillsammans rådetes hämta en riktig tjänedom om detta Univeritet, til byggnad, Professorer, Adjuncter; Lärare, deras fruntimmer wid Stolen, samt lärna på alla de Specimina och Disputationer där äro ventilerade. För år 1783 lär Herr Magistern med förtjusning märka, at Stora Wän där också skola få sina Bulster, men för 1784 med grämelse siana, at ännu ingen wärkställighet följt .. Mätte denna upmuntran wärdig så Patriotiska Talanger ej länge uteblifwa!

f) 6:o Jag har så glömt eller snarare aldrig känt det så onödiga som Krig och Krigs saker, at jag därpå ej kan swara, men wore frågan stald i wärswade tjänsten: hur många alnar Woj i besparing? Hvad betalas för en Leiwacht? Huru mycket jacka, wad och byror, Kiorta, Arumpor och hatsbuk böra aflippas, at de ej tynga eller sitta på sida på Kurlen, om at Permittera på 2 år i rad utom General-Wdsträngstimmar Sec. då tror jag at mitt minne ej skulle så mycket swika. Med Er wackra och nitiska önskan instämmer för öfrigt gärna en liten Förläggare i Stockholm.

bilder af våra stolta Förfäder, the trygga Coupio Borgare i hjältn, stöld och brynjo! g].

Pro 8:vo Frågas huru länge med Landtmätarens Sjöförsättande i thesta land skall fortfara? Wälborne Herr Uggisware! Om Ni wiste hwad thessa Herrar jordreswat i våra penningestrin, huru the undersökt jordmån under våra Wisthus, Bryggghus och Lagårdshus, likwål Secundum regulas artis, skulle Ni blifwa brydd. Then betydliga nyttan thäraf är omedersäjelig och thärom twislar wäl ingen. The höga Huswudmännerna wid Stats eller Finance-wärket lära i synnerhet känna then: Men thet är icke thesto mindre en onefelig sanning och hwilken ligger för hwars mans ögon at Landets Zubbyggare äro långt mera utblottade än af et eller twänne swära och

g) 7:0 Mistag! orätt begrep! Förråderi! Herr Comminister! ... Torner-spel är ej för människor . . . Borgare, will jag säga, denna tarättning är äfwen så gammal som ädel ... At wara Tornermåsig fordras auor, ju längre, ju Tornermåsigare, ätminstone på Wädderne ... En Stockholms Borgare kån få den äran och undsätta Kronan med pengar, Han kan få trofisa Elementerna, plöja Oceanen til båda Indierna, släg med de wilda, alt Pro Patria, men Han får intet rida spår, bryta lans, kasta javeln, råna emot Turkhuswudet, med et ord: Han kan ej utgåra en quadrille om icke i L'hombre med 7 kort.

På wårt Swänsta Riddarhus upfördes för en tid denna expressiva Arian.

„Gån unge Hjeltar! Rusten Er
 „At täfsta i de barda lefar
 „Där striden fina faror nekar,
 „Men segren lika ära ger.
 „Wå Eder Kung med glädje skåda
 „Hwad Han bör wånta af Ert mod
 „Når Fosterlandet uti wåda
 „Begår at frällfas med Ert blod.

Torner-Spelet för 1777 där denna Wetenskapen fort men fullkomligt afhandlas, medföljer tillika, och min första exclamations är bewist.

miswärdtär. Coupio Socken exempli gratia at endast nämna then, war in-
nan Landmätarnas inbryning och afbrytning allmänt beröfadt såsom rik
och förmoden, då thet nu theremot hunnits så långt, at the Bönder som thet
tillskräne ägt flera hundra de plåtar wid thenna tid swärligen kunna prætera
en enda plåtsedel h).

Pro nono: Männe thet är sant at Utlåningarna öfwer alt så mycket ålfka
then nya Swånska drågten, åtminstone säger Klofaren i Capellet som nyligen
med Probstens tilstånd gjort en resa åt Viborg, at han thår träffat en swånsk
Student i Nationel jacka, rundt hår med lockar, och pjecksor, hwilken aldrig
gått ut på gatan utan at Han fått en mängd Åskådare och förundrare i-
kring sig, thet wöda skärpet och bandtossarna har, kan jag tänka, lyst i ögo-
nen i).

Pro Decimo långtar jag at få weta huru långt thet tills dato hafwer li-
dit med Bibel-Version? Jag hoppas at then lärde och arbetsamma Bibel-Com-
mission längesedan stigit op ifrån thet bord therwid then i flera år hafwer su-
tit och öfwerantwardat hela thetta wigtiga wärk åt Boktryckaren, thet war
ändå förbehållit thet i 8:de Seculum och thet Christeligaste Regeringsfätt at
igenomgå et så högst nödwändig och nyttigt företagande Normam Salutis to-
tius mundi in Secula Seculorum, och som så mycket bewisar at wård om Religio-
nen

h) 8:0 Penningen i et Land är alt det samma som Blodet i människans kropp, ju
trögare den circulerar, in sämre mår man. Ergo böra Coupio Gubbarna åderlåtas,
och hwilken dubbel förtjänst hos Landmätaren! om Han är Provincial-Doctor tillika.

i) 9:0 Ingen ting mindre underligt -- huru ofta hafwa Wi icke apat främmande moden,
ända ifrån Spa skor til Londons Hattar, ja til och med i Kläder, just nu, då våra
Eleganter äro oklädda (och de äro ofta oklädda) gå de i Franska Tracfar med skor
och strumpor men i sin gala på Börs-Assembléen, där dansas nationelt med Wack-
sor, Jackor, Kappor och Hattar af 6 alnars Pipheri (Kappan och Hatten gör en
flön effekt i Dans). På samma sätt med Utlåningar, när de wilja gå förklädda, så
optaga de andra Nationers klädebonad, och när de wilja wara igänkända, så bruka de
sin egen och wanliga.

nen och en sann Gudaktighet bör wara driffjädern och grundwalen til all Politisk lycksalighet k].

Men för at komma til then delen som innesattar slesswa usus eller pondus, wigten, och hwilken ligger mig måst på hjertat, så får jag

Pro undecimo fråga, Benevolentiam tuam imploro Nobilissime Vir! Om thet är en sanning hwad som berättats at En af Senatores Regni uppå besallning innan kort årnar företaga en resa ända längst bort til Italien? En Förnäm Herre ifrån Pettersburg som hafwer 1000 Bönder här på gränsen, hafwer som thet sägs, utspridt thetta pratet härifrån. Om resan sker, hwarom jag doel i min djupa ringhet storligen twiflar, så wet jag nog förut at then har wårt allmänna wäl til föremål, men jag begår at bli underrättad om Specialia, cui hono, Domine! om förbund gjordes med Italienska Magterna som ligga så långt afståge ifrån wårt Fädersnesland? Jag hafwer tittat på min Gummas Land-Charta och jag hafwer på then tydeligen betractat hela thet bottenlösa Mare Balticum, hela Germanien och the höga Alperna som äro i wägen och flitja Of. Thet är wäl sant at thetta landet som wåra tappra och ärliga Swänska Östgöthar och Wästgöthar för många många år sedan inkræctat, borde efter Lag höra Swerje til, åtminstone med samma rätt, och på samma sätt som Norge, Slesvig, Hollsten, Stormarn, Dittmarlen, Pommern &c. &c. hwilka Provincier äfwen ligga langt ifrån Nikshjærtat, men Gud nås! Alt går just intet efter önskan och billighet thenna tiden.

Skjer thenna färd therjante i upfat at beskåda the många förunderliga och sällsamma ting som man säger öfversödda i Italien, och hwilka i så många böcker beskriswas, så wågar jag underdånigt och ensfaldeligen påstå, at här i thesa afstågsna Landsorter emellan thesa steniga och ofruktbara

k) 10:de Huru kan Herrn begära som sielf är Präst, som kånner Hebreiskan, Grækskan, Chaldeiskan och Syriskan, at det skall hafwa med et så wigtigt och wålsignat wärk som en ny Bibel-öfversättning ... Nog af, det är börjat i wår tid, Wi hafwa planterat, låtom Of uana efterkommanderna i 4:de led, at förda.

bara Sandbackar i Savolax, finnas ännen som för thetas sällsynthet förs
riena och skulle så ej allenast alla Senatorernas, utan äfwen Vår Nådiga
Konungs upmärksamhet långt mera än then beryktade St. Petri Kyrka i
Rom. Thet är kanske icke mera än på thetta här ställe i världen, man
träffar et Folk som lågar af en äkta och brinnande kärlek för sin Ko-
nungahus, som är intagit af en trohet och et nit utan like, och som da-
geligen utgjuter sig i de upriktigaste böner och önskingar för thetas Ne-
gens wäl. Thet torde vara en i alla andra Länder ovanlig, men här
är thet en stundelig syn at se the gamla Fäderna under thetas Runors
sång upmana sina Barn til trohet emot Öfwerhet och Fädernesland, och
sångande förtälja them en GUSTAFS Wälgärningar emot thetas Foster-
bygd. Hwilken olycka! Amice honoratissime! at the ej ännu sått then nå-
den at se sin Monarch som the så tillbedja, hwad som är upskutit är dock
ej försummat, och hoppet låter ingen komma på skam. Dixi et Salvavi
animam meam 1).

Pro duodecimo: Dristar jag anhålla hos Herr Utgifwaren, at Han
wille skaffa mig en noga upsats på alla the wackra och i synnerhet Gude-
liga böcker, som innom en tid af 5 eller 6 år utkommit i Stockholm. Jag
ber ock at min Gunstigaste Herre wille af them genast för min räkning
utwälja the bästa, til et antal af 10 eller 12, alla grundeligen afhandlan-
de the förnämsta wår Läras hu'wudstycken, samt försattade och mediterade
af wåra nu warande Patres, Lumina, et Ornamenta Ecclesie. Biskopparne
och The Kongliga Hög-Predikanterna som ej ännu trålat ut sig och gå
på Graswens brädd, följakteligen hafwa styrka och kraft så wäl til sinnet
som kroppen. These böcker önskade jag at min Herre täcktes genom Brev-
bäraren mig försända, tillika med alt hwad som är til Trycket befordrat af
thet egit Dagblad: Then Wälsignade Tryckfriheten, kasta hwad then
kasta

1) II:0 Hwad jag gratulerar Er som bor så långt utur världen, ifrån Avisa och
Dagblad, Ni har sluppit dela Era Landemåns sorg, Ni delar blott deras frögd --
Resan har wist hast Utmant wäl för ändamål, Monarchens återkomst med en full-
komligen reablerad hälsa är nu mera hwarje Undersätares gladaste hopp -- Tidning-
arna som oplysa detta, medfölja.

fåsta vill. Men på thet min Herre icke måtte med så dryga penningförskäpningar beswäras, ty sänder jag til alt thetta inneslutit i en blårandig Lärstsnåsbudé en summa af 9 Daler Kopparmynt, hwaras twänne delar äro ideligen runstycken, och hela västen i slantar. Jag väntar mig en tydelig redogörelse för these penningar, jämte Herrat Bokhandlares quitto at the ricktigt blifwit betalte m).

Om jag icke fructade at för mycket beswära, skulle jag ännu hafwa en 10 eller 12 frågor at göra, men jag skall thenna gången nöja mig med hwad jag redan frågat, Medium tenuere Beati, och afsidar maxime impatiens min Herres swar, för at therutaf utaga huru thenna min driftighet blifwit ansedd, Jag gifvar at then redeliga Heiko Antesson kan wara framme ikring Nyåret.

Emedlertid befaller jag mig i min Wälsborne Herres bewägenhet, framsförande min kära Gummas tusende upriktiga hållsningar och frams hårdande

Fautor quam maxime honorande! Amice Dilectissime! Generosissime! usque ad cineres colende!

Cultor

m) 12:o Huru mycket jag sprungit, spionerat och mutat, så har jag ej fått spaning på något enda wärk utarbetat af våra Höga Thæologer denna tiden, utan twiswel ligga flera i Manuscript, altid et bewis för en efterwärd på deras lärdom och flit och sluteligen et Capital för deras Stårbhus som då kan sälja dem på Auktion - Några nya och rätt grundeliga Thæologiska Tractater på vers af Adjunkten Israel Stålberg samt et Söndagsblad af Herr Runemark är alt hwad jag kunnat samla i den wägen. Den Wälsignade Tryckfriheten och Tryckfriheten den Wälsignade Gompelta ber jag Gungtig Fruen hålla til gods som et litet prof af min ärljånsla för strumporna. Boklädornas qvittencer gifna i 2:ne wittnens närvaro bewisa at jag tillagt så mycket som 9 öre, en summa, som ehuru nödig den är för mig, ändå ej presseras.

Cultor Tuus Officiocisimus

P . . . A . . . . n).

P. S. Förlåt hastigheten och kortheten. Vale mihiqve Fave.

Kos

n) Hvad det är mig ömt (nu då jag skall recommendera mig) at fått börja en så lård och så egen beaktenskap och i ock med det samma, kanske sluta den, i anseende til den långa och impracticabla vägen — Jag känner det bäst Herr Commminister! som på 3 års tid ej ännu kunnat få ifrån Lovisa (som på Er Hustrus Chart-wärl ligger i ni sjelfwa Hafswiken, följackteligen närmare än Carelen) det enda jag fått behålla, det enda jag har qwar, några gånaktåbes-slarfwor, gamla böcker och annat Bohag som jag likwål opgifwit til mina Creditorer . . . Men jag afbryter . . . Gymna ögnablect! Dändeliga affänd . . . Forwål Wärdige Correspondent äfwen i Tryckfriheten den Wälsignade — Min respect til Carelens Sapho, Er witra Fru.

Jag har den äran wara

Wälårewördige och Högslärde Herr Comministerns

3 Tryckeriet d. 22 Jan. 1784.

Ödmjuka Tjenare

Förläggaren.

Konung *CARL IX*:des Bref til *Hans Åkeson* och
Nils Andersson Kammar-Råder, om *Finska Fogdarna*,
 af *Wäsby Gård*, den *26 September 1607* *).

Wi hafwe bekommit Eder skrifwelse, *Hans Åkeson* och *Nils Andersson*,
 samt et Skatteck uppå en betalning af någre så *Finska Fougder*, som
 hafwe warit der i *Stockholm* nu et år och somlige tuu, men intet sent t
 ther bredewid huru länge de hafwe warit fogdher, och huru mycket de
 hafwe bleswit of skuldige, och för hwilket år, och huru mycket för hwart
 år. Thestlikes skrifwe I ännu om the andre Fogdherne, at the wänte
 efter theres skrifwere. Så mente wi at thet wore en gång tidh at
 skrifwarne skulle komme. Och hafwe the fuller nu uppå ett helt år
 eller tu tilgörende kunnat hafft theres skrifwere hit med sig; men wi
 hafwe sendt dith til *Finland*, icke en utan någre resor, både *Profosfer*,
Senspännare, *Drabanter* och *Knechter*; och äre icke så wärdige at wi
 kunne så En hit, utan många, både skrifware och *Fougder*, äre ännu
 qwar uti *Finland*, de som icke achte wäre bref meer än en skowiske. Och
 när the komme hit; så blifwe theres råchensskaper så wäl öfwerfede och
 förhörde, effter som thet går syn för sagor. Så at när som I som
 Kammar-Råd, och the som Kammar-skrifwere äre, tage råchensskaperne up,
 så blifwa the of intet skuldige. Men när wi tage of så mycket före,
 och wele göwe of omak at see en Råchensskap utöfwer, så blifwe the of
 någre tusend daler skuldige. Och I skrifwe ändå till med för den tjuftwa
 hopen som hafwer gifwit of några smolor för thet the hafwa stult of
 wärt ifrå, at efter the hafwa betalt så redeligen så wela the nu härefter
 låta sig troligen bruke; Så skole I wete, at wi achte sådane theres all-
 mose intet, utan wi wele hafwe wärt tishullest. Och bruke wi mere them
 och andre sådane tjuftwer, så må alle tusend djester bruke dem. Och dera
 före skole I wara förtenkte at sände theres råchensskaper hit, huruledes the
 hafwe betalt thet the hafwa stult of ifrå och huru mycket för hwart år.
 at

*) Införes för at se wäpt Språks olika Stafningsfätt emot denna tiden.

Och welle J icke bättre se uppå och troligen handla om thet J ombetrodde åren, och med skarpare händer tage uti, så måge J så gerna draga dådan. Wi behöfwe Eder der intet. Och befalle Eder fördenstul ännu, at J sände register uppå huru många Fougder och Skrifware som thet ännu äre til these Bösewichter, Eskil Mattson, Hans Pedersson, Bertil Clementson, Johan Jacobson, och hwad then tjufwahopen heter som thet äre igen; Ty wi skole så hålla räkenskap med them, at the skola fastna i galgen. Och om så skäl är, at en kommer sådan, antingen Fougde eller Skrifwere, förån thetas räkenskaper äro gjorde, och sedan utaf och hellswe öfwerfedde (ester wi see at ingen annan är som will göra ifrån then sidste räkenskapen och tilbaka igen till then förste the hafwa gjordt år ifrån år så länge the hafwa warit Fougder] då skola J wara förtenkte at betala thet the och äre skyldige och pliktige och the hafwa stulit och ifrå; Ther råtter Eder fullkomligen efter. Och måge J weta thet, att wi wela sådant Kammar-Råd intet hafwe som tager smicker för smör. Icke kunna J tjäna Gudi och Mammon, som står i Evangelio; och icke kunna J tjena och troligen dermed at J taga gåfwor och skänker och lisma med en hop oråttådige Fougder,, som alt förmycket hafwer warit i bruk uti Räkneskammaren. Förty the hafwa ingen försyn thesöre at taga Öfsskeder, Hästar, Oxar och Ködr; och Muror på tio, tjugu eller hundrade Daler, och mera, dermed at se genom fingren, at Fougderne och Skrifwerne stjåla och försnilla och och Cronan uppå många tusende Daler. Och skole J weta, at then Fougde som hafwer fått quittens på et tusende Daler, då welle wi se hwad utgifter han theruppå haft hafwer; och befalle Eder at J härmed göre en ånde. Ty Wi welle intet längre blifwa fixerade. Ther råtter Eder efter.

Turtur-Dufwan --- Fabel *).

Sil en dm och trogen Måka
 Turtur-Dufwan for tillbaka
 Med et Mirten-blad i Mund;
 Kärlek Hennes wingar förde
 När Hon Måkan kuttra hörde
 I en tyst och dunkel sund.

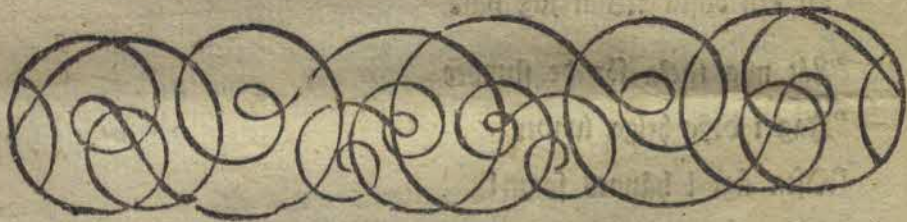
Gladan snart med snabba Wingar
 Ner från höga rymden swingar,
 Och den arma Dufwan tar
 Dufwan långt ifrån at klaga;
 Sade: „Låt mig affked taga
 Af den bästa Wån jag har.“

„Låt mig tacka för de stunder
 Jag i dessa helga lunder
 Ofta ågt i hånnes samn!
 „Låt mig denna Mirten lämna
 Och med tusen kyskar nämna
 Ut i döden hånnes namn!“

Glas

Gladan svarar: „jag Dig följer
 „Och bland häckar mig fördöjer
 „Sng! Du skall Din vilja få,
 „Men när Dufwan halsen sträckte
 Och åt Makan Mirten räckte
 Tog dem Gladan båda två.

Ustkare! Dit öma hjerta,
 Ut af wishet styras bör;
 Ofra Den Din wällust gör,
 Du af ömhet med Dig för
 I et djup af smärta.

Ark. 27 utkommer nästa Torsdag kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos Commislarier P. A. BRODIN, 1784.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 29 Januarii 1784.

Reflexioner med Epigrapher *).

J'ai vu tout étranger au Sentiment, dans ce monde
intéressé et calculateur.

Les dern:s avant:s du jeune d'Olban.

Sasta et upmärksamt bga på Dina Likar, och Du skall fasa för deras grymma känslöshet. De slästa af Dem äro ej annat än kalkla och kringwandrande Machiner, som innesluta et stenhjärta. Egennyttan har med djupa drag gräfwit sin ohyggeliga bild i deras anteren. De begripa ej annat än hwad som har gemenskap med deras djuriska begär och äro döfwa för känslans röst. En ädelmodig gärning, en Sons kärlek för sina Föräldrar, Hans klagan wid deras Grist, Naturens och Hjertats wackraste utbrått göra ej intryck på deras Marmor-hjalar. De stå orörliga som klippan, då mänskligheten lider, och då den känslofulla gjuter tårar . . . . . Himmel! dömd at lefwa bland dessa wilddjur, hwi har jag fått et hjärta sådant som mitt? Hwi har jag fått dessa känslor?

*). Inlände.

L'Espoir du Malheureux est l'immortalité.
Young.

Hwad Hoppet af Ewigheten är ljusst och tröstande för den dygdige!
Han föreställer sig at i et annat och bättre lif så fortsätta sin warelse, at
där på närmare håll så betracta det höga och kärleksfulla wäsendet, från
hwilket han leder sitt uphos. Detta hopp är Hans enda och säkraste tröst
i alla sina olyckor. Det uprätthåller hans mod; det förminskar fastlighets-
ten af Hans lidande. Människornas orättrisor, lyckans hwälsningar . . .
Ingen ting förmår störa Hans lugn eller sänka honom i förtriskan. Då
Han förlorar en kär och älskad Wör, då döden sliter ifrån honom en öm
och trogen Wän, så kan han wäl ej annat än sakna dem, men det är
dock en glädje i hellska hans sorg, och han wet dem lefwa i et renare och
fällare tilstånd — Det är en himmelsk tillfredsställelse at tro deras fluggor
swäfwa omkring Hans säng, följa honom på hans stigar i skogen, råkna
de tårar han faller på deras graf och se de goda gärningar han kan gö-
ra i tysthet. Det är igenom detta hopp som den förtryckte kan wara lyck-
lig mitt i förtrycket — Det är igenom detta hopp som Slafwen kan dra-
ga sina kjedjor med tålmod. — Tyrann! Här är Din magt gränslad.
Du kan taga ifrån mig min tjänst, min egendom, min Hustru, mina
Barn, om Du wore mindre Barbar kunde Du äfwen taga mitt lif: Men
alla Dina torturer kunna ej betaga mig den försäkran at en Gud lefwer,
som ser Dina brått . . . Mätte Han öfwerse dem! . . . At en Ewighet
wäntar mig där oskuldens skall bli belönt och at rättwisans Herre . . . måtte
Han förlåta Dig . . . Mätte Han ej kräfska ur Dina händer alla de tår-
rar Du präfat, alla de suckar Du hämtat ifrån Dina Offers ögon och
bröst!

Rien ne peu m'enchaîner au tombeau
L'ame y prend son essor . . . . .

Pope.

Hwartil tjena de många bullersamma nöjen som Wi gifwa Oss?
Hwartil tjena dessa Spectacler, dessa baler, dessa Ordens-sällskaper? Jo, til
at

at skingra de rikas och de mäktigas ledsnad, at för et ögnableck döfwa deras plågor, at kanske tyfsta och qwåfwa den förfärliga rösten af et samwete som anklagar och som försöjer dem — Menniska! är Du född för dessa barnliga och brottliga upååg? Månne Skaparen så wifligen bygt Din Kropp, månne Han gifwit Dig en så förträffelig själ, sådana känslor, sådana förmodgheter, endast i den affickt at kunna göra et päs grave eller säga dårskaper på en simpel klubb eller höra fadaler på en Opera? Har Han ej satt Dig på jorden i annat ändamål än at antingen höra Gyllare, eller sielf wara det? — Aef! Så håldre när Du är ledig i Fäderneslandets tjänst, gå til en Kyrkogård ibland de dödas Grafwar, ibland benknotor och dödfällar, — Gör där Dina betractelser. Et sådant nöje är Ditt tänkande Wäsende wärdigt. Det uplyfter själen, det närmar henne til sitt höga ursprung. Alla små och låga intresten förswinna där för hennes ögon. Där blifwer Hon warse lifwets owaractighet, hwar enda benskiärswa predikar där för henne om wår förgånglighet: En predikan som wi aldrig kunna höra nog ofta. Mitt ibland dessa Matierers ruiner kjenner hon sin egen owansklighet, hon kjenner den och långtar efter det ögnableck då hon skall få bryta sitt fångelse och nalkas det Ewiga Ljuset.

— — — — —
 Que d'horreurs lur ce Globe et que d'affreux Climats!
 Addisfon.

Jag har aldrig kunnat begripa annat än at en omättelig wärldslig glädje härstyter ifrån en ganska hög grad af tänkloshet eller wettlöshet. — Är det här som Wi böra glädja Oss och hafwa roligt? — I en wärld full af olyckor och bedröfwelser, där Wi nästan wid hwarje steg gjöra de ömmaste förluster eller se andra gjöra dem? Är det tjenligt at gapstratta då Wi se alla Elementerna liksom förenade at befriga de dödliga? Då förskräckeliga Jordbäfningar opswälga hela provincier, då eldsprutande bärg förstöra folkrika Städer och Byar; då hunger och påst gå i bredd at ödelägga halfwa Konungariket; då fäneliga Öreaner, hagel och owäder för dårswa gröddan på marken, och dränka de sjöfarande; då Hafwet stiger öfwer sina bräddar och bortsköljer Byar och Landskap, då långwariga frig föröda wårt Slägte, och då människoblodet som borde sparas, rinner i stora strömmar

frömmar ifring sälten? — Är det tid at gapstratta wid åsyn af de många mord, brott och laster af alla slag som dageligen begås, wid åsyn af Tyranniets och Despotismens hiffeliga wärkningar; då wi se Ankor, Fäders lösa Bann ifrån hwilka man rycker den sista brödsamulan, gamla Krigsmån som wägar lifwet för Fosterlandet och nu på Landswägarna måste tigga deras uppehälle; Hemmansbrukare ifrån hwilka man Exequerar den sista Skjårswen til betalande af Krono utskylterna, Uflingar som man straffar på det grymmaste sätt för brått hwartil man self förledt dem? Är det tid at gapstratta, då döden härjar utan uppehåll; då människolif hwar enda säjarknäpp falla för Hans tia, då Du är i owisshet om samma Lia, ej redan är lystad öfwer Ditt huswud? — Sådän är måningen af menniskolifwet i allmänhet (undantagen kunna endast göras i mitt lycksaliga Fädernesland). Oförnuftige människa! Jorden är icke annat än en stor och wid graf, hwilken innesluter alla de många Generationer som tilkommit och förswunnit sedan Wärldens skapelse. Wi kunna inom denna Graf icke taga et steg som ej vittnar om ödeläggelse och förstöring. Ditt bord höljes dageligen med Lik af flera Slag. På alla håll träffa Wi gamla Tempel, Slott, ja de största Städer som nu äro förwandlade i Stenhögar; och hellska stenhögarna förswundna: Med et ord: öfwer allt hafwa Döden och tiden lämnat de samligaste spår af deras framfart. Och inom denna graf, uppå dessa benhögar, mitt ibland dessa rinner leker, dansar, och roar Du Dig, Du dåracktiga! Du wanwettiga! — Annu en gång gapstrattar Du och wet icke at den wäderpust som blåser i morgon, bår Din dödstidning. Ja, den ger Dig döden, och inom få dagar skall Din kalbla och stelnade kropp läggas i Jorden, just på det rum där Du dansade, och en annan lika yr, lika tanklös warelse som Du, skall kanske gapstratta wid Din Begravnings-Act.

Til Förläggaren af Tryckfriheten den Wälsignade.

Min Herre!

Spektigare i mina förslager, än Ni med hela Er banquerouterande vers Fabrique *) har jag straxt efter Nyårsdagen inråttat et Adresse Contoire, der köpare och köpande, åstundare och åstundande kunna sig annåta. Jag lemnar härmedelst underrättelse härom, jämte et sammansdrag af alla til mig insända Notificationer och Addresser. Har Ni som förfaren Factor lust, at beförja om Tryckning och Correctur; så åtager jag mig, at emottaga och förtära de därwid inslytande penningar. Treenne skrefna vader kosta fyra skilling, och så i proportion. Hwarje femte timma utgifwes et halst ark in Octavo. Döm af följande, om det lönar sig.

Til mig redan insända Annoncer.

Högwälsborna Friherrinnan Fru Cecilia von Av som i sitt 11 år blef öfvertygad, så wäl om sina Åhnors djup, som ock om sin skönhets längd, bredd och högd; seck på sitt 13:de en Adorateur, kom til Hofwet i sitt 14:de, charmerade halfwa Häfvet i sitt 15:de, gifte sig i sitt 18:de, fortsfor at charmera Håf, Land och Stad til sitt 40:de, blef Frondeurska på sitt 41sta, och straxt därpå lemnad ensam, så ensam at åtwen Mannen skildes lagligen wid Henne, 7 timmar därefter helgade Hon sig åt Studier, läste Voltairs Pucelle, Rochefoucolts Maximer och det Galantia Saxen — Föll därefter i et swärmodigt melancholie, besökte Medevi, Loka, den dundrande Esculap wid Ramlösa, och ånteligen åkte Hon til Spa. Der köpte Friherinnan Candide, Bailes Dictionaire och Machiavells skrifter, gjorde en Tour in i Italien, men förddömde den Italienska smaken utom i Musique, Målning och Architecture. Neste hem och årsde et Cärreri; föll där i trånsjuka, åt osaltad haswergröt och suckade til sitt 63:de, skänkte på sin Födelsedag en Måshaka åt Kyrkan och 4 skjåppor Malt åt Communnistern. Blef litet stillad — reste icke des mindre til Stockholm och geck i Danviks Kyrkan, handlade om måndagen Sjons Sånger, Brödra Historien, Dagligt godt, och den nya Sectens Trosbekännelse — Nu i sitt 78:de år åstundar Hon, såsom ågande Jus til et vacant Pastorat en Prest, hwilken kan på sitt samwete bebyra, at Han därtill af en hemlig wink från högden; af en inwärtas känsla, tvingande fördold drift,
där

*) Se No 93 och 94 i 3:dje Släkt.

dåreil kallad är. Om . . . hwilket likwål Fru Friherrinnan med Hjertegrämelse twiflar om — dock om någon sådan skulle finnas, den annåle sig i Adresse-Contoitet.

Sju Minuter efter Annoncens Publicerande kommo, jag tror hundra swar, hwaras jag endast denna gången will anföra soljande.

Högwålborna Fru Friherrinna! Jus Patronesta! Eders Höga Nåde!

„At jag Öwärdige Arbetare i Wingården, bland de incapabla den „incapabla, incommoderar Eders Höga Nåde med detta bref, sker af en „besynnerlig stickelse; ty då jag i denna natt ej af mig selswan wiste: Si! „då tycktes mig likwål i en dröm, at en Angel på en stega, lika som af „watten gjord, kom ner, och ropade: Boriwiskius! hwar är Din Peruk? „Herrel swarade jag, här är han, — Angelen widrörde Peruken, och straxt „sick han trenne rader loftar mer, än han fordom haft hade. Ack! ropade „jag, är jag ju icke en simpel Adjunctus Ministerii? Hur kan en så yswig „Peruk passa på en simpel Adjuncti Ministerii hufwud? — Du är ej mer „Adjunctus Ministerii, swarade Angelen. „Warde Dig denna Peruk et tecken, „at jag Dig til Pastor utkorat hafwer. Wid dessa högst estertänkelige ord, „wålnade jag; och i det jag stötte på min Annika, ropade Hon: „God morgon Herr Pastor!

„Detta är dock ej första gången, jag medelbarligen utpekad blifwit. „Innu, då jag förbold i Moderlifwet lög; gjorde min saliga Moder et löf- „te, at om Fostret bles en Son; skulle han Församlingen antwardas. Straxt „slög hennes Supp på talet och började helt owanligt gala, i ögnablicket „födde min Mor en Son . . . hward betydde detta annat, än at jag, enda „Sonen, trots, at min Far war Sockenstråddare, Prest blifwa måste? Ja „redan på mitt sextonde år kunde jag säga a verbo på *тутта* wid hwilket „til alle den Lärde Vice Comministern Langumsius, lade sin hand på mit huf- „wud och sade: O Wilt! Boriwiskius warde Dit namn; Ty Du är boren, „scilicet buren, at i Församlingen wara en wiska och et ljus. Af så kraf- „tiga skjal öfwerlygad; hoppas jag det Eders Höga Nåde m. m.

Sedan jag nu mera innom en timma samlat 798 Billeter, af til sam- „ma Pastorat sig angifwande Prästwigda, hände mig til ej ringa förargelse „at

at trappan ramlade ner. (Jag bor upp i wind i sjerde wåningen och hon war af murkit tråd) genast anstaltade jag om stegar; men den ena Präst- ynglingen fluffade den andra, alt som Han i högre grad kände sin kallelse och följacteligen sin styrka, tills natten gjorde slut på trångslan.

Item Til staden nyligen ankommen en Mecanicus som inrättat en machine, långt förunderligare, än den Aerostatiska. Det är en uphögd Stol af den besynnerliga egenkapen, at så snart en siecka, hwilken man wäl får titelera för Fröken eller Mamsell men ej för Jungfru, sätter sig på stolen, börjar en flocka derunder til det minsta klämta. Denna Mecanicus är ganska rik, och utbjuder härmedelst på trots en Jouvel-ring af sex hundra plåtars wärde i Premium til hwar och en Stockholms skönhet som redan fyrt femton år, tre månader och nio dagar, ifall hon tilltror sig sitta på stolen, utan at wisja höra et spel liksom ifrån Tyfka klockorne; ty om flockan endast klämtar, har han likafullt tappat wadet.

(O min Herr Utgiftsware! hwad Adresser från Stora Operan ända til Ericsberg):

Item. Til Sällskap för en ung Grefwe, åstundas en Extra eller ordinaire Cancellist här i staden, som känner Swenska Historien älswa är före Konung Fredrics död; har äminstone en gång igenomläst wår nya Regerings form, och i nödsfall kan sätta up et Hyres-Contract.

(För himlens skuld tryck ej denna Annonce förr än jag fått min trappa färdig).

Item En Melancoliff Engelsman, som nu reser kring Frankrike och Italien, i det fulla beslut, at om han ej därstädes förklarar sitt Melancholie, hänga up sig i Herrnhut, skänker 3000 Pund åt den Fru, som i flera år teswar tillsammans med sin maka, utan at en enda gång förorsakat honom i tyfhet denna sucken „Zimmel! hade jag aldrig gift! mig!

Item En Poët, som rimmar et hundra fyrtio rader i timman, är sinnad i anseende til Musicaliska Lotteri-Processens skynsamma handterande, trycka den på Heroiff vers, så noga författad, at ej et ord af texten utelämnas — Prænumeration är en Lazarets Lottsedel för hwart tjugonde Rim.

Item Anhålla flera sömnlösa Herrar och Damer med försäkran om rikelig affättning, det någon Auctor behagade af alla wåra Dagblad och

helt Tryckfriheten och Aftronbladet, göra utdrag liksom en Esprit des Journeaux och försälja det under namn af Sömn Lecture.

Item Borttappad en Militairisk Merit-Lista på 4 $\frac{1}{2}$ ark inbunden, (Söddelse året 1783, Sidsta Sullmagts datum 1783) imellan Arsenalen och Kongl. Krigs-Collegium — hithärin blir ingen annan än at Copia får tagas, affriswas och införas i Adresse Contoirets blad.

Item På sidsta Beurs Assembléen förlorade en yngling af et utmärkt hopp och som banat sig wäg til den brillantesta lycka, touren i en ny Contradans, det war en quadrille som blott i 4 år dansats därstädes hwarje Söndag — Förwiflad nu mera om sin reputation, sin heder, sin fortkomst, om at tjena sitt Fädernesland, protegera les Beaux arts, trösta sina Föräldrar, göra sina små Soffons lycka, befordra Famillens anseende, bönfaller han på det bewektigaste och ömmaste at återfå den samma af den redeliga och Christeliga människowännen, som kunnat finna den, så mycket mera, som det fordras en wif naissance, en wif figure, en wif ålder, en wif friskare, och en wif facon af Boucles d' Artois, om någon annan än ågaren skall kunna nyttja den med samma förmån.

Syffelsatt med min trappas reparation hinner jag ej mer än försäkra till widare, om &c.

Adresse-Contoirets Directeur.

Arket 28 utkommer nästa mandag kl. 8 om morgonen.

Stockholm, Tryckt hos Commisarien P. A. BRODIN, 1784.

Tryck-Friheten den Wälsignade.

Stockholm d. 2 Februarii 1784.

Reflexion med Epigramme *).

... Pardonne a ce delire, ou l'egaroint mes sens;
Non, je ne hais plus rien, pas meme les mechants!

Dorat.

Du världens Barn! Du Fångna! Du Blinda! Hör mig, och jag skall snart rycka bindeln ifrån Dina ögon. Du skall köpa Wissheten, men på bekostnad af all Din narraktiga glädje, af Dina falska grundsattser, en svart Måltshuka torde intaga stället. Huru skall Du ej fasa då Du ser den låga egennyttan vara enda driffjådern til de flästa människors gårningar, då Du knappast får tälja en dygdig mot tusend lastbara? Då Du i höfsheten ej upptäcker annat än et prat utan mening? i de himmal: Wänskapsbetygesser endast en snara utlagd för at fånga Dig? Huru bestört skall Du ej blifwa då Du hörer den ena Wännen yppa den andras förtroenden? Då Du ser den blyga skönheten som tusende gånger försäkrat Dig om sin ömhet, utan betänkannde upoffra Dig för Din Medtäflare, litet rikare och grannare än Du; då Du på alla håll ser den förhateliga Egoismen mer eller mindre blottad framträcka sitt

*) Insäade.

Hufvud; då Du ser Folk som påstå sig hafwa Seder och Sentiments, söka bekännskap med Mannen för at ligga i Hans äcta sång, och med en lässlad öppen hjärtighet ställa sig in hos Fadern för at förnedra Hans Dotter? Huru skall Ditt hjärta ej sönderslutas då Du blir warse de swartaste nedrigheter där Du wäntat Dig dygdet? Då Du ser illstigheten, afwunden, hatet, otacksamheten och alla laster smygga sig i Dina spår och förbittra Dina nöjen; då Du ofta ser den måst krypande, den orwärdigaste komma opp til Heder och Amberen, men förtjånsten ligga glömd och förackrad, och då Du til en råga på all denna jämmer ser Dig öfwer gifwen eller förrådd af Din bästa Wän, til hwilken Du haft mera förtröende än til Dig self? — Se; det är efter sådana bewis som Du börjar med nog säkerhet göra slutsatser om wärlden och Ditt Släktes lympne; det är efter sådane bewis som Du börjar at blifwa försigtig, grantaga i Ditt wal af Wänner och at närmare granska Människor. Då först skall Du finna huru fördommarna regera all ting, huru igenom dem de mäktigaste Nationer föras liksom i ledband, någon gång af stora Genier, flera gånger af dårar eller tjockhufwuden. Du skall finna huru willfarelsen härskar på jorden, huru största delen af Historien är en Samling Ödner, huru Politiquen som blott borde wara ett redskap til Länders sällhet, rått ofta ej tjenar til annat än befastande af många Regenters usurperade magt innom Rikes, eller til bedrifwande af små förackteliga intrigver i främmande Hof. Du skall finna huru mer än $\frac{2}{3}$ delar af wärldens inbyggare bestå endast af tvenne slags människor, Slafwar och Tyranner; huru Religionen nyttjas til en täckmantel för wäld och förtryck; huru Philosopherne som säga sig wara skickade at uplysa sitt Slägte, antingen fördärfwa och förwilla det igenom deras skrifter eller sälja sina pennor at wara förtryckare.

Du skall finna huru litet wärde man sätter på Människors lif, huru Jordens Regenter ofta besluta et krig, det will säga: Et dödande af många tusende förnuftiga Warelser, med lika kall blod som de anbefala repræsentationen af en Opera Buffa; huru den blir ansedd för en Donquichotte, som wägar bestrida Allmänna fördomar, som wägar tänka egit, säga sina tankar offentlig, brinna af nit för Aran, Sanningen och Friheten, föra et annat språk än trälarnas; och som i en slawisk Period wägar känna at han är frei — Du skall se o Yngling! Alt detta, Din försarenhet skall wisa Dig ännu mera, Du skall blifwa warse huru Dina